

ningerne og anmeldte utvivlsomt fortrinsbe-
rettigede Fordringer vare dækkede, indeholdt et
mindre Overflud end 25 Rdl., kunde Prokla-
mas Udstedelse bortfalde, men at dette Beløb
da ikke maatte udbetales til Arvingerne, før-
end eet Aar var forløbet fra den Tid, Boet
kom under Behandling. Efter dette Aars For-
løb var enhver Fordring paa Boet tabt, og
dets Beholdning blev da at udbetale til Ar-
vingerne, eller, hvor ingen saadanne havde
meldt sig, at behandle som forladt Arb. Til
i dette Udcast at optage en saadan Bestemmelse
er der imidlertid ikke fundet tilstrækkelig An-
ledning.

ad § 2.

Bed denne § er Intet fundet at bemærke.

ad § 3.

Det er fra alle Sider anerkjendt, at de hid-
til i visse Tilfælde brugelige Bevillinger til
Udstedelse af Proklama saavel som Thinglæsnin-
gen af Proclamata, medfører unødvendige Be-
kostninger og uforløbet Ophold for de paa-
gældende Boer, uden at derved opnaaes nogen
større Betyggelse for Kreditorerne, og da den
hele Indtægt for Statskassen ved Løsningen
af de omhandlede Bevillinger efter et Gjennem-
snit af de 3 sidste Aar ikkun beløber sig til
1139 Rdl., hvoraf 225 Rdl. aarlig hidtil har
været udbetalt Seminariefondet, har man troet,
at der turde være tilstrækkelig Anledning til at
lade de ommeldte Bevillinger bortfalde for
Fremtiden, hvorimod der heller ikke er fundet
Noget at erindre fra Indenrigsministeriets Side.

Bestemmelserne i D. Lovs 5—14—29 ere,
paa Grund af den i Plakat af 26de August
1785 og 2den Juni 1819 samt i de alminde-
lige Bevillingsanordninger aabnede lettere Wei-
til Kreditorers Indfaldelse, i Praxis forlængst
gaaede af Brug, og det er derfor anseet rettest
ved denne Leilighed udtrykkelig at ophæve
dem. Der er ikke engang fundet Anledning til
at bibeholde den i Slutningen af bemeldte Ar-
tikel indeholdte Bestemmelse angaaende Kredi-
torernes Forpligtelse til at give Kautionsfester

en speciel Underretning], da denne Regel efter
de senere Bestemmelser angaaende Indvarslings-
maaden synes overflødig. De særlige Bestem-
melser for Bornholm, hvor Tillysning til Kirke-
stavne ved Plakat af 11te September 1832
blev tillagt Proklamas Virkning med Hensyn
til de Kreditorer, som boe i de Sogne, hvor
Tillysningerne foregaae, antages nu at kunne
bortfalde, da den ommeldte Indvarsling dog
kun giver liden Betyggelse, og den sædvanlige
Indfaldelsesmaade efter de her foreslaaede Reg-
ler ikke vil blive synderlig byrdesfuld. Saavel
Amtmanden over Bornholm som samtlige Retts-
betjente paa denne D have ogsaa erklæret sig
for Ophævelsen af den ommeldte særegne Ind-
varslingsmaade.

ad § 4.

Naar Slutningsbestemmelsen i Plakat af
26de October 1792 fremdeles skal staae ved
Magt, hvilket formenes at burde skee, er det
fundet rettest at optage dens bogstavelige Ind-
hold i Udcastet.

ad § 5.

At ogsaa Arvingerne selv, naar de foretage
Stifte, kunne indfalde Kreditorerne efter Om-
stændighederne med 3 eller 6 Maaneders Var-
sees som en Selvsølge, men det er dog an-
seet rettest udtrykkeligt at udtale dette.

ad § 6.

En Slutningsbestemmelse angaaende Tiden,
fra hvilken den nye Lov skal træde i Kraft, er
tilføjet, for at der ikke i den Henseende skal
opstaae nogen Tvivl. I Loven for Norge, an-
gaaende Proclamata i Boer af 28de August
1851, blev Tiden, da Loven skulde træde i Kraft,
bestemt til 1ste Januar 1852; men Ministeriet
har ikke anseet det nødvendigt, at der gives saa
lang Udsættelse dermed, hvorved mange Boer
ikke vilde komme til at nyde godt af de paa-
tænkte Rettelser.